

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Lounech rozhodl samosoudkyní JUDr. Alenou Šmicovou, ve věci

žalobkyně: Kooperativa pojišťovna, a.s. Vienna Insurance Group, IČO 47116617
sídlem Pobřežní 665/21, 186 00 Praha 8
zastoupená advokátkou Mgr. Martinou Řehořovou
sídlem Československé armády 287/19, 500 03 Hradec Králové

proti

žalované: Y [REDACTED] K [REDACTED] narozená dne [REDACTED]
bytem [REDACTED]

pro zaplacení 1 456 Kč s příslušenstvím

takto:

I. Žalovaná je povinna zaplatit žalobkyni částku 1 456 Kč s kapitalizovaným zákonným úrokem z prodlení ve výši 167 Kč, to vše do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku.

II. Žalovaná je povinna zaplatit žalobkyni náhradu nákladů řízení do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku ve výši 1 489 Kč k rukám zástupce žalobkyně Mgr. Martiny Řehořové, advokátky se sídlem Hradec Králové, Československé armády 287/19.

Odůvodnění:

1. Žalobkyně podala proti žalované návrh na zaplacení částky 1 456 Kč s příslušenstvím s tím, že žalobkyně a žalovaná uzavřeli návrh pojistné smlouvy na základě dálkové komunikace, bylo jí přiděleno číslo 6334869310. K uzavření došlo okamžikem zaplacením prvního pojistného, s počátkem pojištění dne 24. 7. 2020. Předmětem pojištění bylo Komplexní pojištění vozidla NAMÍRU, týkající

Shodu s prvopisem potvrzuje Irena Krejcarová.

se vozidla zn. FORD typ FOCUS, RZ: [REDAKCE]. První pojistné bylo ve výši 2 036 Kč s půlročním pojistným obdobím, pojistné bylo splatné první den příslušného pojistného období. Pojištění zaniklo dne 28. 10. 2022 podle § 12 odst. 1 zák. č. 168/1999Sb. po marném uplynutí 30denní lhůty, žalovaná byla o zaplacení upomínána, bylo jí zasláno oznámení o zániku pojištění. Za období od 24. 7. 2022 do 28. 10. 2022 požaduje žalobkyně dlužné pojistné 1 456 Kč, zákonný úrok z prodlení za období od 29. 10. 2022 do 3. 8. 2023 v kapitalizované výši 167 Kč. Prostřednictvím zástupce zaslala žalobkyně žalované před podáním žaloby výzvu k plnění dne 23. 3. 2023.

2. Dle Smlouvy mezi Českou republikou a Ukrajinou o právní pomoci v občanských věcech (12/2002 Sb. m. s.) čl. 48 Smluvní závazkové vztahy se řídí právním řádem, na němž se účastníci shodli (odst. 1). Jestliže se účastníci na volbě práva neshodli, řídí se tyto vztahy právním řádem té smluvní strany, na jejímž území uzavřeli smlouvu, s výjimkou případů uvedených v odstavci 3 tohoto článku (odst. 2). Pro řízení o sporu ohledně nemovitého majetku, který vznikne ze smluvních vztahů, o nichž pojednává odstavec 2 tohoto článku, justiční orgán použije právní řád té smluvní strany, na jejímž území se tento majetek nalézá (odst. 3). Pravomoc k řízení o sporu ze smluvního závazku má justiční orgán té smluvní strany, na jejímž území má odpůrce bydliště, pobyt, sídlo anebo se zde nalézá sporný nemovitý majetek (odst. 5).

3. Žalovaná má státní občanství Ukrajiny, bydliště žalované je registrováno na adrese [REDAKCE]

4. Ve věci vydaný elektronický platební rozkaz byl soudem zrušen, neboť se jej nepodařilo doručit do vlastních rukou žalované.

5. Soud ve věci postupoval podle ustanovení § 115a o.s.ř., dle kterého k projednání věci samé není třeba nařizovat jednání, jestliže ve věci lze rozhodnout jen na základě účastníky předložených listinných důkazů a účastníci se práva účasti na projednávání věci vzdali, popřípadě s rozhodnutím ve věci bez nařízení jednání souhlasí.

6. Usnesením Okresního soudu v Lounech ze dne 30. 11. 2023 č.j. 7 C 255/2023-26, které nabylo právní moci, byli v souladu s ustanovením § 115a o. s. ř. vyzváni žalobkyně a žalovaná, aby se ve stanovené lhůtě od doručení tohoto usnesení vyjádřili, zda souhlasí s tím, aby ve věci bylo soudem rozhodnuto bez nařízení jednání. Zároveň soud připojil doložku, že nevyjádří-li se účastníci k této výzvě, bude mít soud za to, že proti takovému postupu nemají námitek (§ 101 odst. 4 o. s. ř.). Žalobkyni bylo předmětné usnesení doručeno do datové schránky dne 11. 12. 2023. Žalovaná si zásilku připravenou k vyzvednutí dne 14. 12. 2023 v úložní době nevyzvedla a desátým dnem se má za doručenu. Ve stanovené lhůtě se účastníci nevyjádřili.

7. Vzhledem k tomu, že dle ustanovení § 202 odst. 2 o. s. ř. ve spojení s ustanovením § 157 odst. 4 o. s. ř. není přípustné podat proti tomuto rozsudku odvolání, neboť jím bylo rozhodnuto o peněžitém plnění nepřevyšujícím 10 000 Kč, omezil se soud v jeho odůvodnění pouze na uvedení předmětu řízení, závěru o skutkovém stavu a na stručné právní posouzení věci.

8. Z listin předložených žalobkyní, a to pojistné smlouvy– autopojištění NAMÍRU, záznamu z jednání, pojištění vozidla na další období ze dne 28. 9. 2022, upomínky ze dne 5. 9. 2022 k zaplacení dlužného pojistného a nákladů spojených s vymáháním pojistného do 27. 10. 2022 s upozorněním na možnost zániku pojištění v případě nezaplacení pojistného ve stanovené lhůtě, dodejky o zaslání upomínky, oznámení ze dne 9. 11. 2022 o zániku pojistné smlouvy ke dni uplynutím dne 27. 10. 2022

Shodu s prvopisem potvrzuje Irena Krejcarová.

z důvodu nezaplacení pojistného, bilance pojistné smlouvy, podacího archu ze dne 23. 3. 2023, předžalobní upomínky ze dne 23. 3. 2023 byla zjištěna a doložena tvrzení žalobkyně.

9. Dle ustanovení § 2758 odst. 1 z. č. 89/2012 Sb. občanský zákoník se pojistnou smlouvou pojistitel zavazuje vůči pojistníkovi poskytnout jemu nebo třetí osobě pojistné plnění, nastane-li nahodilá událost krytá pojištěním (pojistná událost), a pojistník se zavazuje zaplatit pojistiteli pojistné. Dle ustanovení § 2804 z. č. 89/2012 Sb. upomene-li pojistitel pojistníka o zaplacení pojistného a poučí-li ho v upomínce, že pojištění zanikne, nebude-li pojistné zaplaceno ani v dodatečné lhůtě, která musí být stanovena nejméně v trvání jednoho měsíce ode dne doručení upomínky, zanikne pojištění marným uplynutím této lhůty. Dle ustanovení § 3 odst. 1 z. č. 168/99 Sb. pojištění odpovědnosti vzniká na základě pojistné smlouvy uzavřené mezi pojistníkem a pojistitelem. Dle ustanovení § 13 zákona č. 168/1999 Sb. má pojistitel právo na pojistné za pojistnou dobu, tedy za období do zániku pojistného vztahu.

10. Výše zjištěný skutkový stav posuzoval soud po stránce právní a dospěl k závěru, že nárok žalobkyně je důvodný, neboť na základě předložených listinných důkazů bylo možno uzavřít, že mezi účastníky byla uzavřena pojistná smlouva o pojištění odpovědnosti za újmu způsobenou provozem vozidla, nebylo prokázáno, že by žalovaná pojistné hradila, pojistitel má právo na pojistné za pojistnou dobu, tedy za období do zániku pojistného vztahu. Soud návrhu žalobkyně vyhověl.

11. Nárok na požadovaný úrok z prodlení má oporu v ustanovení § 89/2012 Sb. občanského zákoníku a nařízení vlády č. 351/2013 Sb. Soud proto vyhověl návrhu i pokud se týká zákonného úroku z prodlení od 29. 10. 2022 do 3. 8. 2023 v kapitalizované výši 167 Kč.

12. Žalobkyně měla ve věci plný úspěch, soud v souladu s ustanovením § 142 odst. 1 o.s.ř. uložil žalované povinnost zaplatit žalobkyni náklady řízení ve výši 1 489 Kč, a to zaplacený soudní poplatek ve výši 400 Kč, náklady za právní zastoupení advokátem podle vyhlášky č. 177/1996 Sb. (§14b), odměnu za tři úkony právní služby po 200 Kč, tři režijní paušály po 100 Kč (převzetí a příprava zastoupení, podání žaloby a výzva k plnění) a 21 % DPH ve výši 189 Kč. Žalovaná je povinna zaplatit náklady řízení k rukám zástupkyně žalobkyně dle ustanovení § 149 odst. 1 o. s. ř. Žalobkyně doložila, že žalované byla před podáním žaloby zaslána výzva k zaplacení dopisem zástupkyně žalobkyně.

13. Pokud jde o lhůtu k zaplacení uplatněného nároku, úroku z prodlení a nákladů řízení soud vycházel z dlužné částky, doby prodlení, když neshledal důvody pro stanovení jiné lhůty k plnění než zákonné lhůty v souladu s ustanovením § 160 odst. 1 o. s. ř.

Poučení:

Odvolání není přípustné proti rozsudku, jímž bylo rozhodnuto o peněžitém plnění nepřevyšujícím 10 000 Kč, k příslušenstvím pohledávky se přitom nepřihlíží.

Nesplní-li povinný dobrovolně, co mu ukládá vykonatelné rozhodnutí, může oprávněný podat návrh na soudní výkon rozhodnutí, exekuci.

Louny 29. dubna 2024

JUDr. Alena Šmicová, v. r.
samosoudkyně

Shodu s prvopisem potvrzuje Irena Krejcarová.

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Lounech rozhodl samosoudcem Mgr. Michalem Drobílkem ve věci

žalobkyně: Česká televize, IČO 00027383
sídlem Na hřebenech II 1132/4, 147 00 Praha 4 – Podolí
zastoupená advokátem JUDr. Daliborem Kalcsem
sídlem Resslova 956/13, 500 02 Hradec Králové

proti
žalovanému: M [redacted] V [redacted] narozený [redacted]
bytem [redacted]

o zaplacení 945 Kč s příslušenstvím

takto:

- I. Žaloba se v části, ve které se žalobkyně domáhala zaplacení částky 87 Kč, zamítá.
- II. Žalovaný je povinen zaplatit žalobkyni částku 945 Kč se zákonným úrokem z prodlení kapitalizovaným částkou 83 Kč, a to do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku.
- III. Žalovaný je povinen zaplatit žalobkyni náhradu nákladů řízení v částce 600 Kč, a to do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám právního zástupce žalobkyně.

Odůvodnění:

1. Předmětem řízení je nárok na zaplacení částky ve výši 945 Kč s příslušenstvím. Žalobkyně se obrátila dne 15. 11. 2023 ke zdejšímu soudu s žalobou, kterou odůvodnila tím, že se žalovaný považuje za držitele televizního přijímače, a tedy za poplatníka televizního poplatku ode prosince 2022, neboť nereagoval v zákonné 30denní lhůtě na žalobkyní zaslanou písemnou výzvu žalovanému jakožto odběrateli elektrické energie k placení televizního poplatku, a nezaslal Shodu s prvopisem potvrzuje Věra Zlatníková.

žalobkyni čestné prohlášení, že nevlastní, nedoručí či z jiného právního důvodu alespoň jeden měsíc neužívá televizní přijímač. Žalovaný v plném rozsahu nezaplatil televizní poplatky ve výši 135 Kč měsíčně za období leden až červenec 2023, ačkoli k tomu byl řádně a v přiměřené lhůtě vyzván. Žalobkyně dále požaduje náhradu nákladů spojených s uplatněním pohledávky ve výši 87 Kč, které představují náklady, jež žalobkyně jako nezastoupený účastník vynaložila na vyhotovení a odeslání předžalobní upomínky, a to prostřednictvím společnosti AZ PRIMA, spol. s r. o., v souladu s rámcovou dohodou o poskytování služeb ze dne 29. 4. 2022 (dále jen „dohoda“), když dle přílohy č. 2 dohody – položkového rozpočtu byl sjednán náklad na odeslání jedné zásilky poštou ve výši 85 Kč a cena za tisk a kompletaci ve výši 2,39 Kč, celkem tedy 87,39 Kč.

2. Žalovaný se ve věci nikterak nevyjádřil.
3. Žalovaný v řízení na základě výzvy soudu svým postojem dal najevo souhlas s tím, aby soud ve věci rozhodl bez nařízení jednání, žalobkyně s tímto postupem souhlasila již v návrhu na vydání elektronického platebního rozkazu. Soud proto ve věci postupoval podle ustanovení § 115a zákona č. 99/1963 Sb., občanského soudního řádu, (dále jen „o. s. ř.“), dle kterého k projednání věci samé není třeba nařizovat jednání, jestliže ve věci lze rozhodnout jen na základě účastníky předložených listinných důkazů a účastníci se práva účasti na projednávání věci vzdali, popřípadě s rozhodnutím ve věci bez nařízení jednání souhlasí.
4. Jen pro úplnost se patří poznamenat, že jde o tzv. věc s cizím prvkem, neboť žalovaný je státním příslušníkem Ukrajiny. Soud se proto nejprve zabýval tím, zda je dána jeho pravomoc ve věci rozhodovat a podle jakého právního řádu má soud ve věci postupovat. Otázku pravomoci pak soud zkoumal z hlediska Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1215/2012, o příslušnosti a uznávání a výkonu soudních rozhodnutí v občanských a obchodních věcech (dále jen Nařízení Brusel I bis). Podle čl. 7 odst. 2 Nařízení Brusel I bis platí, že osoba, která má bydliště v některém členském státě, může být v jiném členském státě žalována ve věcech týkajících se deliktů nebo kvazideliktů odpovědnosti u soudu místa, kde došlo nebo může dojít ke škodné události. V projednávaném případě se jedná o tento typ odpovědnostního vztahu (mimosmluvní závazek), neboť žalobkyni uplatněný nárok se zakládá na porušení zákonné povinnosti poplatníka televizního poplatku platit žalobkyni televizní poplatky. Jelikož ke „škodné události“, tedy k porušení uvedené povinnosti došlo na území České republiky, jsou české soudy v této věci nadány mezinárodní příslušností ve smyslu Nařízení Brusel I bis, a to bez ohledu na státní občanství žalovaného. Pokud jde o místní příslušnost zdejšího soudu, ta je pak dána podle § 85 odst. 1 o. s. ř. ve spojení s čl. 4 odst. 2 Nařízení Brusel I bis trvalým pobytem žalovaného, který je evidován v obvodu Okresního soudu v Lounech.
5. V řešené věci jde o spor, jehož předmětem je peněžité plnění s hodnotou, která nedosahuje částky uvedené v ustanovení § 202 odst. 2 o. s. ř., tedy na jistinu 10 000 Kč (bez příslušenství), jde tak o tzv. bagatelní řízení, v němž proti vydanému rozsudku soudu I. stupně není odvolání přípustné. Z ust. § 157 odst. 4 o. s. ř. pak plyne, že v odůvodnění rozsudku, proti němuž není odvolání přípustné nebo proti němuž se účastníci odvolání vzdali (§ 207 odst. 1 o. s. ř.), soud uvede pouze předmět řízení, závěr o skutkovém stavu a stručné právní posouzení věci.
6. Po provedeném dokazování dospěl soud k následujícím skutkovým zjištěním, které má za skutečnosti prokázané a rozhodující pro posouzení věci, odpovídající i skutkovému závěru. Žalobkyně je provozovatelkou veřejného televizního vysílání a příjemkyní televizních poplatků. Výše televizního poplatku činí od 1. 1. 2008 částku 135 Kč měsíčně. Žalobkyně zaslala žalovanému jakožto odběrateli elektrické energie písemnou výzvu k placení televizního poplatku, na kterou žalovaný v zákonné 30denní lhůtě od doručení nereagoval a nezaslal žalobkyni čestné prohlášení, že nevlastní, nedoručí či z jiného právního důvodu alespoň jeden měsíc neužívá televizní přijímač. Shodu s prvopisem potvrzuje Věra Zlatníková.

Žalovaný se tak od prosince 2022 považuje za držitele televizního přijímače. Zápis do evidence poplatníků televizního poplatku byl následně žalovanému oznámen /viz *Extrahovaný záznam z předané databáze odběratelů elektrické energie, sdělení k placení televizních poplatků*, 2. výzva včetně dokladu o doručení, oznámení o přihlášení do evidence poplatníků televizního poplatku, potvrzení o přihlášení poplatníka televizních poplatků/. Žalovaný nezaplatil televizní poplatek za měsíce leden až červenec 2023, ačkoli k tomu byl řádně a v přiměřené lhůtě vyzván, a proto za výše uvedené období dluží žalobkyni částku ve výši celkem 945 Kč /viz *předžalobní výzvu včetně dodejky*/. Žalobkyně požaduje zákonný úrok z prodlení z každého neuhrazeného poplatku od 16. dne příslušného měsíce do dne vyhotovení žaloby /viz *specifikaci výpočtu úroků z prodlení*/. Žalovaný netvrdil a ani jinak to v řízení nevyšlo najevo, že by dlužné plnění uhradil, že by přijímač odhlásil před uplynutím rozhodného období, či že by splňoval podmínky pro osvobození od televizního poplatku.

7. Po právní stránce soud hodnotil věc podle zákona č. 348/2005 Sb., o rozhlasových a televizních poplatcích, ve znění platném a účinném ke dni rozhodné právní skutečnosti.
8. Podle ust. § 3 odst. 2 uvedeného zákona je poplatníkem televizního poplatku fyzická osoba nebo právnická osoba, která vlastní televizní přijímač. Jestliže drží nebo z jiného právního důvodu alespoň 1 měsíc užívá televizní přijímač fyzická osoba nebo právnická osoba, která není jeho vlastníkem, je poplatníkem tato osoba. Dle odst. 4 jestliže je fyzická osoba nebo právnická osoba, která není přihlášená (...) v evidenci poplatníků televizního poplatku, odběratelem elektřiny připojeným k distribuční soustavě, považuje se za poplatníka (...) televizního poplatku s povinností platit, pokud (...) České televizi (...) po jejich písemné výzvě neoznámí písemným čestným prohlášením opak, a to s účinností od marného uplynutí lhůty 30 dnů ode dne doručení této výzvy. Součástí výzvy musí být poučení o následcích neprokázání opaku v takto stanovené lhůtě.
9. Dle ust. § 6 uvedeného zákona činí měsíční výše televizního poplatku 135 Kč.
10. Dle ust. § 7 odst. 2 věty první uvedeného zákona je-li poplatníkem fyzická osoba, je rozhlasový nebo televizní poplatek splatný nejpozději do patnáctého dne každého kalendářního měsíce.
11. Dle ust. § 10 uvedeného zákona nezaplatí-li poplatník včas televizní poplatek nebo přírůžku k poplatkům ani na základě výzvy provozovatele ze zákona, ve které bude stanovena přiměřená lhůta k úhradě, je provozovatel vysílání ze zákona oprávněn domáhat se svého práva u soudu včetně zaplacení úroku z prodlení určeného předpisy práva občanského.
12. Po provedeném dokazování a hodnocení důkazů každého jednotlivě a všech v jejich vzájemné souvislosti soud dospěl k závěru, že žaloba je důvodná. Soud vzal za prokázané, že žalovaný se na základě nevyvratitelné domněnky upravené v § 3 odst. 4 zákona č. 348/2005 Sb., o rozhlasových a televizních poplatcích, stal poplatníkem televizního poplatku, když je odběratelem elektřiny a i přes výzvu žalobkyně neprohlásil, že nevlastní, nedrží či z jiného právního důvodu alespoň jeden měsíc neužívá televizní přijímač, a proto mu vznikla povinnost hradit žalobkyni televizní poplatky ve výši 135 Kč měsíčně. Žalovaný však svou povinnost nesplnil, neboť neuhradil poplatky za období leden až červenec 2023 v celkové výši 945 Kč.
13. Vzhledem k tomu, že žalovaný nezaplatil žalovanou částku řádně a včas, octl se s placením dluhu v prodlení, a soud proto žalobkyni přiznal i úroky z prodlení dle ust. § 1970 zákona č. 89/2012 Sb., občanského zákoníku ve výši dle ust. § 2 nařízení vlády č. 351/2013 Sb. tak, jak je žalobkyně uplatnila.
14. Lhůta k plnění byla stanovena ve smyslu ust. § 160 odst. 1 o. s. ř.
15. O náhradě nákladů řízení rozhodl soud podle ust. § 142 odst. 3 o. s. ř. tak, že přiznal žalobkyni, jež byla v řízení neúspěšná pouze v nepatrné části, nárok na náhradu nákladů řízení v částce 600 Kč.

Shodu s prvopisem potvrzuje Věra Zlatníková.

Tyto náklady sestávají ze zaplaceného soudního poplatku v částce 400 Kč a nákladů řízení uplatněných v souladu s § 151 odst. 3 o. s. ř. za použití vyhlášky Ministerstva spravedlnosti č. 254/2015 Sb., dle které účastníkovi řízení, jenž nebyl zastoupen zástupcem podle § 151 odst. 3 o. s. ř. a nedoložil výši hotových výdajů, náleží částka 200 Kč představující 100 Kč za každý ze dvou úkonů dle § 2 odst. 1 uvedené vyhlášky neboť bylo rozhodnuto o návrhu podaném na ustáleném vzoru uplatněném opakovaně týž účastníkem ve skutkově i právně obdobných věcech, v nichž je předmětem řízení peněžitě plnění a hodnota sporu nepřevyšuje 50 000 Kč. Jejich zaplacení soud žalovanému uložil ve lhůtě podle ust. § 160 odst. 1 o. s. ř. k rukám zástupce žalobkyně jako advokáta dle ust. § 149 odst. 1 o. s. ř.

16. Žalobkyně je sice v řízení zastoupena advokátem, avšak soud s ohledem na níže uvedené nepovažoval náklady na právní zastoupení v dané věci za účelné, a proto žalobkyni přiznal pouze paušální náhradu nákladů stejně, jako by náležela účastníku řízení, který by v řízení zastoupen nebyl. Při posouzení účelnosti nákladů na zastoupení advokátem se soud plně ztotožnil se závěry Ústavního soudu vyslovenými v nálezu sp. zn. I. ÚS 3344/12 ze dne 24. 7. 2013, v němž Ústavní soud uzavřel, že Česká televize sice není součástí státní moci, ale stát pro její fungování vytváří podmínky ve formě zákonných záruk a ve srovnání s ostatními subjekty působícími v mediálním prostoru má tak značně odlišné postavení. Lze tak na ni v určitých ohledech klást srovnatelné nároky jako na orgány státní moci. Již v předchozích rozhodnutích (nálezy sp. zn. I. ÚS 2929/07, I. ÚS 1452/09, IV. ÚS 1087/09) Ústavní soud konstatoval, že tam kde je k hájení svých zájmů stát vybaven příslušnými organizačními složkami, není důvod, aby výkon svých práv a povinností z této oblasti přenášel na soukromý subjekt (advokáta); pokud však tak učiní, není důvod uznat takto vzniklé náklady řízení jako náklady účelně vynaložené. Ústavní soud dospěl k závěru, že Česká televize je v převážné míře financována z televizních poplatků. Pokud Česká televize sama spravuje agendu televizních poplatků a tuto agendu následně předává advokátní kanceláři, pak se racionální smysl právního zastoupení advokátem vytrácí. Ve sporech odvíjejících se od neuhrazených televizních poplatků nelze totiž paušálně (výjimka je samozřejmě možná) očekávat uplatnění do té míry specializovaných znalostí, jimiž by nedisponovali pracovníci právního útvaru žalobkyně. Vzhledem k tomu, že projednávaná věc není ve srovnání s ostatními případy vymáhání neuhrazených televizních poplatků nikterak specifická, nelze považovat náklady na zastoupení advokátem v dané věci za účelně vynaložené.
17. Soud zároveň nepřiznal žalobkyni další požadovanou náhradu nákladů spojených s uplatněním pohledávky ve výši 87 Kč, které žalobkyně uhradila 3. osobě za poskytnutí služby související s vymáháním pohledávky před podáním žaloby, neboť tyto žalobkyni nenáleží. Uvedené „další“ náklady mimosoudního vymáhání nebyly mezi účastníky sjednány. Dané náklady zároveň nemusely být pro uplatnění nároku u soudu žalobkyní vůbec vynaloženy, jednalo se z její strany pouze o rozhodnutí převést část procesu uplatnění žaloby (vyhotovení, komplementaci a zaslání předžalobní výzvy) na 3. osobu, a to za odměnu dle sjednaného smluvního vztahu žalobkyně. Žalobkyně však uvedenou část procesu může učinit sama, a zároveň je žalobkyni za odeslání předžalobní výzvy v rámci soudního procesu přiznávána náhrada (ať již jako odměna advokáta včetně paušální náhrady nákladů související s tímto úkonem, či jakožto paušální náhrada nákladů nezastoupeného účastníka), a to bez ohledu na skutečnost, jakým konkrétním způsobem a s jakými náklady tak žalobkyně učinila, ledaže žalobkyně místo paušální náhrady výslovně uplatní a doloží jí náklady skutečně vzniklé. Uvedené další náklady spojené s uplatněním pohledávky ve výši 87 Kč tudíž nemohou být bez dalšího přenášeny na žalovaného, obdobně jako kdyby žalobkyně před podáním žaloby přistoupila k procesu dalšího předžalobního vymáhání, ať již sama, či prostřednictvím 3. osoby, např. inkasní agentury (k tomu srov. např. rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 22. 10. 2018, sp. zn. 32 Cdo 1733/2008). Pouze nutné a doložené náklady vynaložené pro

Shodu s prvopisem potvrzuje Věra Zlatníková.

uplatnění svého práva u soudu lze přiznat jako náklady spojené s uplatněním pohledávky ve smyslu ust. § 513 zákona č. 89/2012 Sb., občanského zákoníku, a to pouze v případě, že tyto nejsou kryty v rámci náhrady nákladů řízení jakožto náhrady nákladů jednotlivých úkonů uvedených ve vyhlášce Ministerstva spravedlnosti č. 254/2015 Sb. o stanovení výše paušální náhrady (...), respektive vyhlášce Ministerstva spravedlnosti č. 177/1996, advokátního tarifu. Jiné náklady související s uplatněním či vymáháním pohledávky lze požadovat jen, pokudliže si to strany výslovně ujednaly, či stanoví-li tak zákon (např. stanovením minimální výše nákladů spojených s uplatněním každé pohledávky mezi podnikateli ve výši 1 200 Kč dle ust. § 3 nařízení vlády č. 351/2013 Sb.).

18. Pro úplnost je třeba uvést, že rozhodnutí je zcela v intencích rozsudku Nejvyššího soudu ze dne 14. 6. 2004, sp. zn. 21 Cdo 1696/2005, ve kterém Nejvyšší soud uzavřel, že v řízení vedeném dle ustanovení § 115a o. s. ř. nelze zamítnout návrh tehdy, jestliže na základě listin tvořících obsah spisu nelze učinit závěr, že žalobkyně svůj nárok prokazuje. V daném případě byl skutkový stav postaven najisto. Žalobní návrh není částečně zamítán z toho důvodu, že by skutkový stav nebyl žalobkyní prokázán, nýbrž výhradně proto, že uplatňovaný nárok na základě žalobkyní prokazaného skutkového stavu je právně hodnocen jako nedůvodný.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku není odvolání přípustné (ustanovení § 202 odst. 2 o. s. ř.).

Nebudou-li povinnosti stanovené tímto rozhodnutím splněny řádně a včas, lze se jejich výkonu domáhat podáním návrhu u soudu (§ 251 o. s. ř.) nebo za podmínek daných zvláštním zákonem (zákon č. 120/2001 Sb., o soudních exekutorech a exekuční činnosti, ve znění pozdějších předpisů) u soudního exekutora.

Louny 12. března 2024

Mgr. Michal Drobílek v.r.
samosoudce